

Tập san

Số 42

Biệt Động Quân

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI B.Đ.Q.

CHÂN THÀNH CẢM TẠ

**Các Niên Trưởng, Chiến Hữu, Thân Hữu,
Các Cộng Tác Viên
Các Mạnh thường Quân,
Đã đóng góp bài vở, tài chánh
Để Thực Hiện**

**TẬP SAN
BIỆT ĐỘNG QUÂN SỐ 42**

Phát Hành Tháng 9 Năm 2014

QUY ĐỊNH CỦA TẬP SAN BÐQ

Tập San là cơ quan ngôn luận của Tổng Hội, là mối dây liên lạc của các BÐQ toàn thế giới, là nơi đóng góp, chia sẻ những kinh nghiệm, kỷ niệm vui buồn, xưa và nay, của các BÐQ và gia đình, các chiến hữu, thân hữu, các độc giả, các cháu hậu duệ.

BBT mong muốn nhận bài vở của quý độc giả thuộc các thành phần, theo mọi thể loại. Tuy nhiên khi chọn đăng, sẽ áp dụng một số quy định sau:

1. Tuyệt đối không có tính cách tuyên truyền, cổ vũ hay ca tụng Chủ Nghĩa Cộng Sản, hay con người Cộng Sản.

2. Không đả kích hay bôi nhọ, bôi móc đời tư của bất cứ ai, trong bất cứ giai đoạn nào. Trường hợp phải đề cập đến cá nhân, xin khách quan, tôn trọng sự thật.

3. Bài viết gửi cho Tòa soạn, quý vị nên dùng Email Attachment, hoặc burn vào CD, gửi theo Bưu điện (có thể dùng VNI, VPS, hoặc Unicode). Nếu viết tay, xin viết một mặt giấy, rõ ràng, đừng tháu quá.

4. Chúng tôi tùy nghi chọn đăng những bài nhận được, và xin phép cắt bỏ, sửa chữa những đoạn, hay chữ nào không hợp với chủ trương, đường lối của Tập San, miễn là không làm lệch lạc nội dung của bài viết.

5. Khi gửi bài, ngoài bút hiệu, xin ghi rõ tên thật, địa chỉ email, số điện thoại, để tiện liên lạc. Chúng tôi không gửi lại các bản thảo đã gửi cho Tập San.

6. Xin đừng gửi cho các báo khác các bài đã gửi cho Tập San, và ngược lại.

TỔNG HỘI BIỆT ĐỘNG QUÂN QLVNCH
TẬP SAN BIỆT ĐỘNG QUÂN
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI B.Đ.Q.

Tổng Hội Trưởng: **BDQ NGUYỄN MINH CHÁNH**
Email: chanh.k16@netzero.com

- Chủ Nhiệm: **TRẦN TIẾN SAN**
- Chủ Bút: **ĐỖ MẠNH TRƯỜNG**
- Tổng Thư Ký: **NGUYỄN THẾ ĐÌNH**
- Thủ Quỹ: **BÙI QUANG LÂM**

ĐỊA CHỈ TOÀ SOẠN

10200 Bolsa Ave Sp #101
Westminster, CA 92683

Trần Tiến San: (714) 839-9601
Nguyễn Thế Đình: (714) 379-0873
thienloibdq4317@yahoo.com
Đỗ Mạnh Trường: tapsanbdq@yahoo.com

EMAIL TOÀ SOẠN

santientran@sbcglobal.net

Website Tổng Hội: bietdongquan.com
Group Biệt Động Quân: bietdong@yahoogroups.com

Mục Lục

STT	Đề Tựa	Tác Giả	Trang
1	Phân Đầu		1
2	Thư Tổng Hội Trưởng	Nguyễn Minh Chánh	6
3	Tuyên Cáo	Tổng Hội BDQ	8
4	Huy Chương Tập Thể...	Hồ Viết Lượng	10
5	Biên Cương Hành	Trần N. Nguyễn Vũ	18
6	Thơ Mưa Tháng Sáu	Ngọc Trân	27
7	Cha và Quê Hương	Thiên Lý	29
8	Từ Cuộc Hành Quân	Đặng Kim Thu	37
9	Nữ Quân Nhân	Trương Phương	54
10	Thơ Lời Cho Con	Huỳnh Văn Cửa	62
11	Chiếc Chìa Khóa	Trần Mộng Tú	64
12	Hình Ảnh ĐH/BĐQ	Minh Cường, Văn Như,...	70
13	Biệt Hải	Phạm Tín An Ninh	81
14	Đền Ôn	Lê Luyện	100
15	Thơ Ngày Mai Ra Đơn Vị	Giồng Ông Tố	106
16	Thơ Mịch La	Huyền Lâm	107
17	Đại Đội TQLC	Kiều Công Cự	108
18	Sáu Mươi Năm	Phạm Gia Đại	133
19	Hồi ức	Phạm Đình Long	140
20	Một Lần Về Thăm	Forget Me Not Dalat	162
21	Một Bài Thơ Sấm	Song Vũ	170
22	An Lộc	Nguyễn Phán	182
23	Nói Láo	Tiêu Tử	195
24	Phụ Nữ trong Chiến Tranh	Nguyễn Chánh Dật	198
25	Từ Một Bài Hát Cũ	Trần Nguyên Công	203
26	Thơ Mất Tích	Lê Anh Dũng	209
27	Long Phú	Hoàng Đức	210
28	Ly Cà Phê Đắng	Tư Kiên	223
29	Chiến Dịch Vượt Đến Tự Do	Đỗ Như Quyên	233
30	Trường Cũ, Người Xưa	Phạm Lương	256

31	<i>Thơ Sao Chì Không...</i>	Thiên Lý	269
32	Báo Cáo Đại Hội 54	Nguyễn T. Đình	271
33	Chết Có Số	Nguyễn Trãi	281
34	Gỗ Thức Trên Rừng	Tâm Thanh	296
35	Thơ Đất Tổ	Lê Giang	311
36	Hồi Ký “Vui Buồn...	Phạm Tín An Ninh	312
37	Huỳnh Đệ Chi Bình	Nguyễn Minh Chánh	317
38	Báo Cáo Tài Chánh	Trần Tiền San	322
39	Thư Tín	Thiên Nga	335
40	Phân Ưu		338
41	Quảng Cáo		341

TẬP SAN BIỆT ĐỘNG QUÂN SỐ 42

PHÁT HÀNH THÁNG 09 - 2014

Hình Bìa:

MỤC TIÊU Ở PHÍA TRƯỚC.

Tập San BDQ phát hành định kỳ, mỗi năm ba số, vào các tháng 1, 5, và 9. Số 43 sẽ phát hành vào tháng 1, năm 2015. Ước mong quý Thân hữu, Chiến hữu, Gia đình, và các bạn trẻ đóng góp bài vở, để Tập San của chúng ta thêm phong phú.

Xin gửi bài cho TS 43 trước ngày 15 tháng 11, 2014.

THƯ TỔNG HỘI

Orange County, ngày 1 tháng 9 năm 2014

Thưa các niên trưởng, chiến hữu, thân hữu, và độc giả,

1. Hội BDQ Nam California, được Tổng Hội BDQ ủy nhiệm, đã tổ chức “Đại Hội Kỷ Niệm 54 Năm Thành Lập Binh Chủng BDQ.” (1960-2014) tại Little Saigon, Nam California vào ngày 19 và 20-7-2014.

Trong buổi hội ngộ Tiền Đại Hội, vào thứ Bảy 19-7, đã có sự hiện diện gần như đông đủ các đại diện từ khắp năm châu. Ngoài chương trình ca nhạc do các chị và các BDQ đóng góp, mọi người đã có dịp gặp gỡ, chia sẻ những kỷ niệm vui buồn, cũng như ghi nhận những thông tin về những đồng đội cũ.

Ngày hôm sau, 20-7-2014, Đại Hội mở đầu với **lễ chào cờ VNCH và Hoa Kỳ, và Lễ Tưởng Niệm các chiến sĩ trận vong của QLVNCH và của BDQ** với đầy đủ nghi lễ quân cách tại Đài Tưởng Niệm Việt-Mỹ thuộc thành phố Westminster, California. Buổi lễ diễn ra ngắn gọn, nhưng trang nghiêm với sự tham dự của các chiến hữu BDQ, thân hữu, và gia đình.

Khi các đại biểu trở về hội trường, Đại Hội đi ngay vào sinh hoạt với báo cáo của Ban Chấp Hành TH/BDQ, Ban Biên Tập Tập San BDQ, chương trình Huynh Đệ Chi Binh, và của các hội BDQ địa phương. Đại Hội ghi nhận các đóng góp các tích cực của các Hội BDQ trong sinh hoạt cộng đồng, cũng như đã đóng góp ý kiến để giải quyết các trở ngại.

Không thờ ơ với thời sự, Đại Hội đã thảo luận về hiện tình đất nước, thái độ xâm lăng của Trung Cộng, sự hèn yếu của CSBV đã im lặng cúi đầu ngậm miệng để hưởng lợi cá nhân, sự xâm nhập của Nghị Quyết 36 nhằm gây chia rẽ và làm tê liệt các cộng đồng VN. Đại Hội đã đưa ra các biện pháp thực hiện nhằm củng cố các Hội đoàn BDQ, ngõ hầu có thể hợp

tác và hướng dẫn phong trào chống CS của các cộng đồng VN trên toàn thế giới, và cuối cùng đã thông qua bản Tuyên Cáo.

Đại Hội kết thúc bằng buổi dạ tiệc với sự tham gia của các BĐQ và các hội đoàn bạn. Chủ đề văn nghệ “**Hành trình người lính chiến BĐQ**” đã đưa chúng ta trở về với lịch sử đất nước từ trước khi bị chia đôi, về sự chiến đấu và sự hy sinh của các người lính VNCH... Kể từ khi binh chủng BĐQ được thành lập, người lính chiến BĐQ luôn miệt mài chiến đấu.

Thay mặt Ban Chấp Hành TH/BĐQ, cho tôi gửi lời cảm ơn đến Hội BĐQ Nam California, đến Hội Trưởng Phan Thái Bình, và tất cả các thành viên thuộc Ban Chấp hành. Để chuẩn bị, Ban Tổ Chức đã sắp xếp, phân công, tính toán hợp lý. Từ việc đưa đón các BĐQ từ phương xa, đến chuẩn bị chỗ tạm trú đều thể hiện tình huynh đệ chi binh. Tôi cũng không quên cảm ơn các chị đã bỏ nhiều công sức và yểm trợ tinh thần để đại hội được thành công tốt đẹp.

2. Hội BĐQ Washington, DC, do BĐQ Nguyễn Văn Hào đại diện, đã được uỷ nhiệm tổ chức “Đại Hội Kỷ Niệm 55 Năm Thành Lập Binh Chủng BĐQ (1960-2015)”. Với kinh nghiệm đã có, chắc chắn đại hội năm tới sẽ được tổ chức thật chu đáo. Ngày giờ và địa điểm chính xác sẽ được thông báo kịp thời đến quý vị sau.

Một lần nữa, cảm ơn sự tham dự của tất cả các quan khách và các chiến hữu BĐQ. Hẹn tái ngộ vào năm tới tại Washigton, DC.

Trân trọng kính chào quý vị..

TM. Tổng Hội Biệt Động Quân
Tổng Hội Trưởng

BĐQ Nguyễn Minh Chánh

QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HOÀ TỔNG HỘI BIỆT ĐỘNG QUÂN

BẢN TUYÊN CÁO

I. Nhận Định:

1. CSVN từng bước bán đất và biển, đã cắt đất ở các khu vực gần biên giới phía Bắc nhường cho Trung Cộng, điển hình là Ai Nam Quan. Chúng cũng vẽ lại ranh giới biển, hiến dâng phần lớn hải phận của VN cho Trung Cộng.

2. Ngược lại với thái độ yếu hèn trước ngoại bang, CSVN thẳng tay đàn áp phong trào đòi tự do, quyền con người của dân chúng, bắt giữ các nhà đấu tranh dân chủ trong nước. Ngoài ra, CSVN đang thẳng tay vơ vét tài nguyên của đất nước cho túi riêng của chúng.

3. Trung Cộng đã từng bước thôn tính đất, biển, và tài nguyên của tổ quốc VN, như việc xác định Đường Lưỡi Bò 10 Đoạn là lãnh thổ của chúng, bao gồm toàn bộ lãnh hải của VN.

4. Để thực hiện ý định xâm lăng, Trung Cộng đã ngang nhiên bắt giữ các ngư nhân VN, phá huỷ tàu bè của họ, cấm không cho họ mưu sinh trong vùng biển của VN.

II. Tuyên Cáo

Tổng Hội BDQ Việt Nam, đại diện cho toàn thể quân nhân BDQ Việt Nam toàn thế giới, đồng xác định:

1. Là thành viên của QLVNCH, các quân nhân BDQ luôn tranh đấu chống Cộng Sản, luôn ủng hộ các phong trào đòi tự do dân chủ cho dân chúng VN.

2. Lên án CSVN vi phạm quyền con người, được coi là tội

ác chống nhân loại. Yêu cầu CSVN phải ngưng ngay việc đàn áp các phong trào dân chủ trong nước qua việc bắt giam, bỏ tù các nhà tranh đấu VN.

3. Yêu cầu CSVN phải ngưng ngay việc thực hiện Nghị Quyết 36 nhằm chia rẽ, khuynh loát cộng đồng VN trên toàn thế giới.

4. Cự lực lên án hành động của Trung Cộng đi ngược lại luật pháp quốc tế. Yêu cầu Trung Cộng không được xử dụng hành vi bạo lực đàn áp ngư dân VN. Chúng phải chấm dứt ngay hành động xâm lấn Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam.

5. Lên án CSVN yếu hèn đã dâng đất, biển cho Trung Cộng. Yêu cầu CSVN phải chấm dứt ngay hành động đàn áp phong trào phản đối Trung Cộng của dân chúng VN.

Orange County, ngày 20 tháng 7 năm 2014

TM. BCH Tổng Hội Biệt Động Quân
Tổng Hội Trưởng,

BDQ Nguyễn minh Chánh

Huy Chương Tập Thể của Tổng Thống Hoa Kỳ

(Presidential Unit Citation)

Hồ Viết Lượng

Sơ Lược Tiểu Sử Tác Giả

- Tháng 6-1960, nhập học
khóa 10 SQTB Thủ Đức.

- 1-8-1961, ra trường bổ
xung về ĐĐ 315 BĐQ, giữ
chức vụ trung đội trưởng.

- 1961-1963: ĐĐ 315
BĐQ chuyển từ Tân Uyên
Biên Hòa thuộc QK III về QK
IV, đóng tại “Cái Vồn” là bản
doanh của Tướng Năm Lửa,
quận Bình Minh, Vĩnh Long.

- 1963-1965: Tr/U ĐĐT
thuộc ĐĐ3 TĐ42 BĐQ

- 1965-1967: Tiểu Đoàn Phó TĐ 42 BĐQ.

- 1967-1968: Th/T TĐT Tiểu Đoàn 44 BĐQ.

- 1968-1971: Liên Đoàn Phó LD6 BĐQ, LD1 BĐQ.

- 1971-1973: Quận Trưởng quận Đức Lập, Quảng Đức
thuộc Vùng II, kế tiếp là Quận Trưởng quận Thiện Giáo, Bình
Thuận.

- 1973-1975: Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 32 thuộc
SĐ21 BB, hậu cứ ở Cà Mau.

*Trung Tá Hồ Viết Lượng,
tác giả, 1974*

Vào khoảng tháng 4-1965, tin tức từ Phòng 2 Sư Đoàn 22 BB cho biết, lực lượng của địch bao gồm Trung Đoàn 18B CSBV cộng với 2 Tiểu Đoàn “cơ động” tỉnh Cần Thơ (Tây Đô), và tỉnh Sóc Trăng, hiện đang ẩn nấp dọc bờ kinh Thác Lát, toạ độ 548 458, với ý định tấn công các quận lỵ, đồn bót hai tỉnh nói trên. Sư Đoàn 21 BB bèn mở cuộc hành quân Dân Chí 250 để càn quét tiêu diệt địch. Tiểu Đoàn 42 BĐQ được lệnh tham gia chiến dịch này. 10 giờ đêm ngày 2-5-1965, tiểu đoàn nhận phóng đồ hành quân do Sư Đoàn cấp phát. Lực lượng của ta bao gồm:

a. Lực lượng chính:

- Tiểu Đoàn 42 BĐQ (-)
- Tiểu đoàn 2/32 BB thuộc SĐ21 BB

b. Lực lượng trừ bị :

- Trung đoàn 32 BB (-), trú đóng tại sân bay Sóc Trăng.
- Tiểu đoàn 42 BĐQ (-): Đại đội 3 +4 (tại sân bay).

c. Lực lượng yểm trợ:

- Một đại đội trực thăng, gồm trực thăng võ trang túc trực tại sân bay Sóc Trăng.
- Không quân chiến thuật Mỹ + Việt.
- Hoả Long.
- Pháo binh sư đoàn.

Trong phiên họp hành quân của TĐ 42 BĐQ do Đại Úy Tiểu Đoàn Trưởng điều khiển (có sự hiện diện của Đại Úy Wep, cố vấn trưởng), nhiệm vụ được phân chia như sau:

BCH/TĐ cộng Đ1 và Đ2 +Trung đội Trinh Sát của tiểu đoàn được trực thăng bốc tại sân bay Bạc Liêu lúc 8 giờ sáng để đổ quân vào trận địa theo phóng đồ hành quân.

(Vào thời gian này, ở chung quanh bờ sông Thát Lát, dân chúng đã gặt hái xong nên cánh đồng mênh mông chỉ còn tro cuống rạ. Ở đồng bằng sông Cửu Long, dân để lại gốc rạ cao từ 20 đến 30cm. Khi gốc rạ khô, họ sẽ đốt lấy tro làm phân bón cho mùa tới.)

Mục tiêu là kinh Thát Lát, nơi đây bờ kinh cao hơn mặt ruộng từ 50cm đến 1m. Địch đang chiến giữ địa thế này nên rất có ưu thế vì ở trên cao, xạ trường có thể quan sát từ xa.

Đối với lực lượng của ta, trước khi đổ quân vào mục tiêu thường dọn bãi đáp bằng pháo binh, trực thăng võ trang, đồng thời xử dụng không quân đánh phá vị trí địch trước khi đổ bộ vào mục tiêu.

8 giờ sáng, tiểu đoàn 2/32 SĐ 21 BB đổ quân vào hướng Tây Bắc mục tiêu, cách bờ kinh khoảng 500m trong khi TĐ42 BĐQ đổ quân cách bờ kinh khoảng 400m thuộc hướng Tây Nam, đối diện với TĐ2/32 BB. Tiểu đoàn 2/32 vừa chạm đất đã bị Tiểu đoàn của VC thuộc tỉnh Sóc Trăng, bố trí sẵn trên bờ kinh Thát Lát, tác xạ rất mãnh liệt. Mặc dù địa thế khu vực đổ quân trống trải, nhưng nhờ các bờ ruộng, các mương nhỏ nên TĐ đã phản ứng kịp thời, tránh được thiệt hại ban đầu.

Đồng thời nhờ trực thăng võ trang yểm trợ nên tổn thất đơn vị bạn không quá nặng.

9 giờ 10 sáng, TĐ42 BĐQ cũng chạm súng mạnh với TĐ Tây Đô của VC sau khi rời bãi đáp trực thăng.

TĐ2/32 BB phối hợp với TĐ42 BĐQ đã quần thảo với VC một thời gian khá dài, nhưng vì địch và ta rất gần nhau nên quân ta không thể xử dụng pháo binh, trực thăng võ trang được. Trong thời gian gần đây, vì biết chúng ta có ưu thế hỏa lực yểm trợ, nên chúng vô hiệu hoá bằng cách bám sát quân ta. Ta và địch xen kẽ nhau như một miếng bánh “da lợn”. Hai bên cùng lấy bờ kinh Thát Lát làm điểm tựa để đánh nhau.

Đ1/42 nằm tại chỗ bắn cầm chân TĐ Tây Đô của VC. Trong khi đó BCH TĐ42 + Đ2 +tiểu đội trinh sát vừa đánh vừa di chuyển về hướng Đông, rồi chuyển ngược về hướng Tây, phối hợp với Đ1/42 bao vây địch.

Chúng cũng không kém, di chuyển 2 đại đội về hướng Đông, rồi trở ngược về hướng Tây Nam để bao vây lại ĐĐ 42 BĐQ (-). Địch và ta đánh nhau từng bờ ruộng, từng con mương, và từng rặng trâm bầu. Hai bên ghìm nhau bắn qua bắn lại từ 9:30 sáng cho đến 4:30 chiều, bất phân thắng bại!

Trời đã về chiều, hoả lực của Không Quân không thể giúp đỡ gì hơn cho quân bạn.

Chúng tôi, 2 đại đội trừ bị tại sân bay Bạc Liêu, qua tần số nội bộ đã theo dõi trận đánh từ đầu. Chúng tôi đã biết cả ta và địch đã thấm mệt vì 2 bên đều có thương vong!

*Huy Chương Tập Thể của Tổng
Thống Hoa Kỳ*

Đạn dược của Tiểu Đoàn 42 (-) đang cạn dần nhưng không thể tiếp viện được vì quân ta bị kẹp giữa 2 làn đạn của quân địch. Vì thế, hai đại đội chúng tôi rất nóng lòng được “tung” vào mặt trận để tiếp ứng quân bạn.

4:50 chiều, Đ3 + Đ4 BĐQ được sư đoàn điều động lên sân bay Sóc Trăng.

5:30 chiều, tôi được gọi đến trình diện Chuẩn Tướng Đặng Văn Quang, Tư Lệnh Quân Đoàn VI, QK VI. Sau khi trình diện tên, cấp bậc, chức vụ, Chuẩn Tướng Quang hỏi tôi về quân số đại đội.

- Thừa Chuẩn Tướng, 110 binh sĩ. Tôi trả lời.

Chuẩn Tướng Quang ra lệnh cho tôi phải cố gắng tiếp ứng cánh quân của ĐĐ 42 BĐQ đang bị địch bao vây. Nhờ theo dõi từ sáng đến giờ, tôi đã hiểu rất rõ tình hình ta và địch. Vì thế, tôi đã phác hoạ được chiến thuật để tiêu diệt chúng.

ĐĐ3 42BĐQ được 11 chiếc HU1D vận chuyển và 4 trực thăng võ trang yểm trợ. Khi bay vòng vòng trên mặt trận, tôi đã xác nhận được quân bạn qua những trái khói màu xanh. Nơi bãi đổ quân, khói bay mù mịt, phân do gốc rạ còn cháy,

phần do trực thăng thả trái khoi để che mắt VC. Trên máy bay, tôi ra lệnh cho đơn vị khi xuống đất không được sử dụng súng bắn vòng cầu, như súng cối 61 ly và M-79, mà chỉ dùng tối đa lựu đạn ném vào hầm của địch khi tấn công. Đồng thời, tôi cũng thông báo cho quân bạn đang ở dưới đất rằng khi thấy đại đội đổ quân thì phải nằm sát đất để tránh đạn.

Khi đơn vị hoàn tất cuộc đổ quân, tôi ra lệnh đại đội dàn hàng ngang. Trung đội 3 mở rộng qua cánh phải, sử dụng đại liên M-60 tác xạ sát mặt đất vào phòng tuyến địch để ghim đầu chúng xuống, không cho chúng trôi đầu lên tác xạ vào các vị trí của ta. Trong khi đó, trực thăng võ trang bay trên

Huy Chương của Tổng Thống Việt Nam tặng cho quân đội đồng minh.

phía trên để chuẩn bị tinh thần cho quân sĩ đang tấn công. Trung đội 1 và 2 tấn công thẳng vào phòng tuyến địch, dùng lựu đạn ném vào các hầm cá nhân của chúng. Địch kháng cự mãnh liệt, nhưng sau 30 phút chịu đựng cuộc tấn công của quân ta, một số VC bị chết tại chỗ, một số nhảy ra khỏi hầm chạy thoát thân về hướng Đông.

Lúc này trời đã tối hẳn. Hoả long, bao vùng đảm trách, bắn hoả châu sáng chói bầu trời. Những tên VC còn sống sót chạy tán loạn về hướng Đông làm môi ngon cho các trực thăng võ trang.

ĐĐ3, bắt tay được với BCH/TĐ42 BĐQ, cùng ĐĐ1 và 2 tấn công phần còn lại của TĐ Tây Đô và TĐ “cơ động” tỉnh Sóc Trăng. Lại thêm một số bị tiêu diệt, một số thoát thân trong đêm tối. Trung Đoàn 18B CSBV, trừ bị của địch, không dám xuất đầu lộ diện!

TĐ42 BĐQ đã bắt tay được với TĐ2/32 BB đang ở bên kia bờ kinh Thát Lát. TĐT 42 BĐQ được lệnh từ sư đoàn là chỉ huy tổng quát qua đêm tại mặt trận.

Lực lượng phòng thủ được phân chia như sau: TĐ42 BĐQ phòng thủ bờ Nam, TĐ2/32 phòng thủ bờ Bắc kinh Thất Lát. Hoả châu bao vùng thả trái sáng và dùng hỏa lực bảo vệ để bảo vệ quân ta đang trú đóng.

Sau khi hoàn tất việc phòng thủ khoảng 10 giờ tối, tôi được Đại Úy TĐT, cùng Đại Úy Wep, cố vấn TĐ, bắt tay chúc mừng, khen ngợi. ĐĐ3 BĐQ đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ giải vây cho TĐ và quân bạn.

Sáng hôm sau, TĐ lại dàn hàng ngang để lục soát chiến trường. Binh sĩ đi tới từng hầm cá nhân kéo VC lên, các thi thể này nếu

còn sống thì rất trẻ. Đúng là đám giặc Công, vô thần, xem mạng người như cỏ rác. Khi thấy xác định nằm phơi đầy trên trên các cánh đồng đang còn bốc khói dưới ánh nắng ban mai của mùa hè, thật sự tôi thấy xốn xang. Nhưng biết làm sao. Mình không giết chúng thì chúng giết mình thôi. “Chiến tranh là như vậy!”

Sau 2 giờ lục soát ta đếm được 42 VC chết tại chỗ, thu được mộ số vũ khí cộng đồng và cá nhân. Chiên thắng nào cũng phải trả giá. Ta bị thương 13, tử thương 13.

9:30 sáng hôm sau, TĐ đón tiếp một số phóng viên báo chí, nhiếp ảnh, và truyền hình của Nhật, Pháp v.v.. Đ/U TĐT và cố vấn trưởng TĐ hướng dẫn phái đoàn Pháp đi quan sát chiến trường. Đ/U Biết đã cử Tr/U Vũ Ngọc Hồ Paul làm thông dịch viên. Trung Úy Paul rất giỏi tiếng Pháp. Tôi không

nhớ, dường như Tr/U Paul khoá 18 hay 20 Võ Bị Đà Lạt.

Sau khi phái đoàn báo chí ra về, TĐ 42 BĐQ được không vận ra sân bay Sóc Trăng, rồi Quân Vận Sư Đoàn 21 BB chuyển vận TĐ về hậu cứ ở Bạc Liêu.

Tiểu đoàn 42/BĐQ trong thời gian được tăng phái cho Sư đoàn 21/BB, đã tham dự hầu hết các cuộc hành quân Dân Chí

do sư đoàn tổ chức, tại các địa danh thuộc Khu 42 Chiến thuật như: Kinh Thác Lác, Phụng Hiệp, Bún Tàu v.v... (thuộc tỉnh Cần Thơ). Tiểu đoàn đã

gặt hái được nhiều kết quả, điển hình gần đây nhất là Đ3 thuộc TĐ đã giải vây thành công cho TĐ42 BĐQ và TĐ2/32 BB trên bờ kinh Thác Lác. TĐ42 BĐQ vì thế đã được thưởng cấp ân thưởng. Một số sĩ quan, hạ sĩ quan, và binh sĩ đã được thăng cấp, gắn huy chương trong cuộc lễ.

Vì sơ xuất, tôi không được thăng cấp cũng như không được gắn huy chương trong dịp này, vì không có tên trong danh sách đề nghị thăng thưởng, mà là tên một người khác cùng ở trong đơn vị. Nhờ sự can thiệp của Chuẩn Tướng Đặng Văn Quang, Tư Lệnh QĐVI và QK4, sau khi xem xét lại danh sách và thấy thiếu tên tôi, nên ông đã yêu cầu điều chỉnh. Sở dĩ ông nhớ đến tôi là nhờ những câu hỏi của ông và những câu trả lời trước đây của tôi tại Bộ Tư Lệnh Hành Quân Quân Đoàn (như đã đề cập ở trên). Tôi đã được thăng lên đại úy và được tưởng thưởng Bảo Quốc Huân Chương Độ Ngũ Đẳng, kèm Anh Dũng Bội Tinh với Ngành Dương liễu vào khoảng

tháng 5-1965.

Trong thời gian được đặt dưới quyền chỉ huy gián tiếp của Chuẩn Tướng Nguyễn Văn Minh, Tư Lệnh SĐ21 BB, kiêm Khu 42 Chiến Thuật, quân nhân các cấp của TĐ đã được nhiều loại huy chương và thăng cấp. Đại Úy Web, cố vấn trưởng của TĐ, đã phúc trình về Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ. Nhờ thế, TĐ là đơn vị đầu tiên của QLVNCH được nhận Huy Chương Tập Thể của Tổng Thống Hoa Kỳ (Presidential Unit Citation).

Một ngày đẹp trời dưới ánh ban mai rực rỡ tại sân bay Sóc Trăng, TĐ đã tập hợp để nhận huy chương cao quý này. Đại Tướng Westmoreland, đại diện Tổng Thống Johnson, đã gắn huy chương cho Thiếu Tá Nguyễn Văn Biết, Đại Úy Wep, và một số sĩ quan trong đó có tôi.

Chiếc huy chương có chiều dài khoảng 4cm, ngang 1.5cm, mạ vàng, nền bằng nhung xanh trông khá đẹp. Nó giống như chiếc bàn bi da thu nhỏ nên binh sĩ TĐ thường gọi đùa là “huy chương bi da”. Sau này, TĐ 42 BĐQ còn được gắn thêm 3 huy chương ngành dương liễu trên nền nhung của huy chương tập thể.

(Sau bao biến đổi đau thương, một số trong anh em chúng tôi đã đã mất trong chiến trận. Một số còn sống sót thì bị trả thù một cách nghiệt ngã, vô nhân đạo trong ngục tù của tập đoàn CS vô thần, vô tổ quốc. Những ai còn sống sót đến nay trẻ nhất cũng gần 60. Tôi đã ghi lại những gì mình đã cống hiến cả cuộc đời trai trẻ cho Tổ Quốc, mà không hổ thẹn với Tiền Nhân! Việc ghi lại có thể có nhiều thiếu sót vì sự kiện xảy ra quá lâu. Cũng mong quý độc giả niệm tình tha thứ./.)

Biên Cương Hành!

(Để nhớ về vùng đất một thời bạn bè ta đã ở...)

Trần Ngọc nguyên Vũ

*Thiên địa phong trần
Hồng nhan đa truân.*

(Chinh phụ ngâm)

Bón chiếc khu trục cơ AD5 chờ 9 Phi Công từ Biên Hòa lên PleiKu, bình phi trên cao độ 11,500 bộ trong đội hình di hành, lao mình về hướng Tây Bắc. Tôi ngồi ghế phải làm “phi công phụ” đọc bản đồ và thay đổi tần số cho Đ/U Lê Thanh Hồng Vân, đương kim “Trưởng Phòng Hành Quân” của Phi Đoàn 514 dẫn đầu phi tuần. Liếc nhìn qua cánh phải, tôi thấy hợp đoàn lướt trên những cụm mây bông bành dưới đôi cánh bạc, trông như những con phượng hoàng đang xoải cánh vẫy vùng trong vòm trời cao rộng...

Tôi bỗng nhớ đến người vợ mới cưới chưa đầy 24 tiếng đồng hồ của mình, chưa được hưởng hết những hương vị ngọt ngào của hạnh phúc lứa đôi, đã phải đóng vai người “Chinh Phụ” trẻ tiến “Chinh Phụ” bằng mình vào nơi gió cát. Mới đêm hôm qua đây thôi, tôi còn say sưa dìu người bạn đời trong điệu nhạc tuyệt vời qua tiếng dương cầm của nhạc sĩ Lê Văn Thiệp trình bày để riêng tặng cô dâu và chú rể. Liên gục đầu trên vai tôi đón nhận những giây phút tuyệt vời nhất của một đời người con gái thì Long lướt theo tiếng nhạc tiến đến nhét

vào túi tôi từ sự vụ lệnh thuyền chuyển và nói nhanh:

“Sáng mai đúng 5:30, tao với Ân Cọp sẽ đến đón mày lên Biên Hòa để đi PleiKu...”

Tôi không nói gì chỉ ghì chặt người yêu trong vòng tay, dìu nàng đi trọn bản nhạc tình... Đêm ấy khi khách khứa đã ra về thì tiệc rượu hợp cầm của chúng tôi bỗng biến thành buổi tiệc tiễn đưa, và nước mắt cô dâu đã làm ướt đẫm chiếc gối thêu ngày cưới... Thấy tôi ngồi thù người ra, Vân nắm chặt cánh tay tôi cười nói:

- Nhớ cô dâu phải không. Tao đã bảo mày là cứ ở nhà đưa vợ đi hưởng tuần trăng mật. Mọi chuyện để tao lo. Tao tin là ông Định và ông Bá sẽ hiểu và thông cảm.

Tôi không nói gì, chỉ mỉm cười thầm cảm ơn tấm chân tình của người bạn cùng đơn vị. Mặc dù tôi và Vân chơi với nhau rất thân, và cũng đã từng chia sẻ những gian truân ngọt bùi nguy hiểm trong cuộc chiến, nhưng có lẽ Vân vẫn chưa hiểu tôi lắm. Ở lại một vài tuần đưa nàng đi hưởng tuần trăng mật là chuyện dễ, nhưng chia tay với cô dâu sau đêm tân hôn để lên đường mới là một thử thách lớn lao đối với những “cuộc tình đôi lứa” trong thời chiến, và biết đâu một chuyến trở về bất chợt của người trai thời loạn, chẳng phải là món quà quý giá nhất đối với người vợ trẻ của mình đó hay sao... Khi bay ngang Phú Bổn, Vân bám máy liên lạc với đài kiểm báo Peacock xin xuống cao độ, rồi rời tần số Peacock để liên lạc với Pleiku.

- Đài kiểm soát Pleiku, đây “Phượng Hoàng Tây Tiến” gọi bạn nghe rõ không trả lời.

Tiếng người kiểm thính viên vang lên qua tần số:

- “Phượng Hoàng Tây Tiến”, PleiKu nghe bạn 5/5. Chúng tôi đã được Peacock thông báo và đang đợi bạn. “WelCome Home” Phượng Hoàng Tây Tiến. Xin bạn cho biết vị trí.

Nghe tiếng trả lời rộn dập cùng lời chào đón chân tình và

háo hức của người kiểm thính viên từ đài kiểm soát, tôi thấy lòng mình như ấm lại. Thật ra PleiKu đối với tôi không xa lạ gì. Tôi đã từng đến và đi lại nơi đây nhiều lần, nhưng lần này tôi tự nhiên cảm thấy hồi hộp, vì sau khi đáp, chúng tôi sẽ nhận vùng đất khó thương này làm quê hương. Rồi đây mỗi khi chiều về, sẽ có thêm những đôi mắt vời vợi của người vợ trẻ bồng con tựa cửa đợi chờ những cánh chim mệt mỏi hiện ra từ cuối chân trời, và vào những ngày mưa phùn lầy lội, cô hàng nơi quán vắng lại có dịp ngồi nghe và chia sẻ tâm tình cùng với những người khách lạ phương xa. Người ta nói rằng PleiKu là vùng đất có một ma lực vô hình níu kéo bước chân người khách lữ... và chính cái “ma lực vô hình” đó đã kéo tôi và bạn trở lại với PleiKu ngày hôm nay.

Vân lắc cánh ra hiệu cho phi tuần vào đội hình cận phi rồi bấm máy liên lạc với đài kiểm soát.

- Đài kiểm soát PleiKu, cảm ơn lời chào mừng của bạn. Hiện tại “Phượng Hoàng Tây Tiến” đang ở phía Nam PleiKu khoảng 7 dặm. Cao độ 4,500 bộ. Chúng tôi xin làm một cái “low pass” trên phi đạo trước khi hạ cánh. Bạn nghe rõ không trả lời.

Tiếng người kiểm thính viên lại dồn dập vang lên:

- Roger! “Phượng Hoàng Tây Tiến”, Pleiku nghe bạn 5/5. Hiện tại thời tiết PleiKu trời quang, gió nhẹ, tầm nhìn xa 5 dặm. Bạn sẽ làm “low pass” trên phi đạo 09. Lấy cao độ về hướng phải. Cũng xin cho bạn biết là toàn bộ chỉ huy của Không-Đoàn 72CT, cùng các nhân viên phi đạo đang đợi bạn ở bãi đậu của A1.

Vân trả lời Đài Kiểm Soát rồi bấm máy liên lạc với các bạn:

- Chúng mình có khán giả. Ráng làm cho đẹp nghe tụi bay.

Những tiếng bấm nút vô tuyến cùng giọng trả lời chắc nịch đầy tự tin của mọi người vang lên trong nón bay. Tôi quay qua nhìn các bạn đang ở trong vị trí hợp đoàn sát cánh mà tưởng chừng như không còn có thể nào bay gần hơn được nữa. Tôi thật sự cảm thấy hãnh diện vì họ, những Phi Tuần Trưởng Khu Trục dây dạn kinh nghiệm chiến trường cũng như huấn luyện. Những cánh chim sắt đã từng tung hoành ngang dọc trên bầu trời lửa đạn qua những phi vụ “binh Nam phạt Bắc.”

Tuy loại phi cơ Skyraider không phải là loại dùng để phi diễn hợp đoàn, vì “lực xoắn” (torque) của nó rất mạnh, nhưng khi nó ở trong tay của những “ông thần” trong nghề bay này thì một số những phi tác khó khăn nhất cũng chỉ là chuyện nhỏ. Bên cạnh tôi, Vân đưa phi tuần vào trục song song với phi đạo ở cao độ 50 bộ. Nhìn xuống bên dưới tôi thấy những cánh tay gió lên vẫy chào rồi rít. Bốn chiếc phi cơ lướt ào trên sân bay rồi bất thần cùng bốc lên như những cây pháo thăng thiên, vắn mình rít lên trong bầu không khí yên tĩnh của buổi ban mai, rồi nghiêng cánh 90 độ về bên phải, kéo theo những vệt khói trắng trải dài trên nền trời trông như những dải lụa mềm mòng bung ra từ những đôi tay nỡ nà ngà ngọc của giai nhân vờn trên sóng nước nơi dòng sông thiên hà.

Từng chiếc phi cơ lần lượt hạ cánh an toàn, rồi di chuyển về nơi đầu phi đạo 27. Bốn người cơ trưởng A1 chạy ra đón, và bằng những động tác chuyên nghiệp, họ hướng dẫn phi cơ vào bãi đậu. Bốn chiếc khu trục A1 gầm gừ như những con tê giác khổng lồ đậu sát nhau theo hàng ngang. Vân ra hiệu cho phi hành đoàn cùng gấp cánh và tắt máy. Cả chín người trong đoàn “Phi Công Tây Tiến” đồng loạt đứng dậy, tay ôm nón bay bước ra hai bên cánh, trông hùng dũng như những hiệp sĩ thời trung cổ, rồi cùng nhảy xuống đất đứng nghiêm mình chờ đợi.

Thiếu Tá Định với tư cách là tân Phi Đoàn Trưởng bước tới đứng trước mặt mọi người, rồi ông hướng về phía Trung Tá Bá để trình diện với vị Không Đoàn Trưởng toán phi công

đầu tiên của Phi Đoàn 530 vừa đến PleiKu. Trung Tá Bá oai nghiêm trong bộ quân phục Kaki màu vàng của Không Quân. Trên ngực áo bốn hàng huy chương và đôi cánh bạc có râu làm tăng thêm phong độ hào hùng của một người chỉ huy. Nhìn ông tôi thấy ông giống như danh tướng McArthur của Hoa Kỳ đang lội nước duyệt đoàn quân giải phóng Phi Luật Tân ngày nào. Đi bên ông là Thiếu Tá Định giới thiệu tên và cấp bậc từng người của Phi Đoàn 514 :

- Đại Úy Lê Thanh Hồng Vân, Trưởng Phòng Hành Quân
- Đại Úy Trần Ngọc Hà, Phi Tuần Trưởng (PTT) Khu Trục.
- Đại Úy Nguyễn Văn Huynh, PTT Khu Trục.
- Đại Úy Vũ Công Hiệp, PTT Khu Trục.
- Đại Úy Phạm Văn Thặng, PTT Khu Trục.
- Đại Úy Hoàng Mạnh Dzũng, PTT Khu Trục.
- Đại Úy Vũ Văn Thanh, PTT Khu Trục.
- Trung Úy Trần Kim Long Phi Tuần Phó Khu Trục.
- Trung Úy Nguyễn Văn Hai Phi Tuần Viên Khu Trục.

Sau khi duyệt qua “đoàn quân Tây Tiến”, Thiếu Tá Định bước lui lại một bước hô to:

–”Tất cả theo lệnh tôi. Nghiêm!” Rồi ông đồng dục tuyên bố: “Kể từ giờ phút này các bạn chính thức là nhân viên phi hành của “Phi Đoàn Thái Dương 530” trực thuộc Không Đoàn 72CT đồn trú tại PleiKu.”

Chín cánh tay cùng giờ lên chào lại vị PĐT mới của mình, và như để cho ông biết rằng họ sẵn sàng đặt mình dưới quyền chỉ huy của ông. Nghi lễ trình diện đã xong. Anh em phi đạo cùng mọi người chạy lại vây quanh chúng tôi, hết lời khen ngợi màn phi diễn bất ngờ, đẹp mắt và hùng tráng vừa rồi. Phi trường PleiKu sáng nay như bừng lên bầu không khí của một ngày hội. Trung Tá Bá với tay mở chai rượu champagne rót ra ly mời chúng tôi. Đón ly rượu trên tay ông, tôi có cảm tưởng như mình đang đón nhận ly rượu Saké của Nhật Hoàng ngày nào ban cho các “phi công Thần Phong” trước khi họ lao mình

vào cõi chết...

Mặc dù chúng tôi lên đây không phải là để tự sát, mà là để bảo vệ cho vùng đất nơi chốn biên cương quan tái này. Tôi biết rằng rồi đây trong số chúng tôi, sẽ có những người ra đi không trở về, nhưng chúng tôi chấp nhận điều đó, và coi đó như là một vinh dự của những người lính chiến được hy sinh cho đại cuộc... Nhìn các bạn tôi đang say sưa ngụp lặn trong bầu không khí đậm ấm và cảm động của tình đồng đội nơi vùng đất mới, tôi thật sự cảm thấy vui mừng và sung sướng. Ngày hôm nay, ngày 15 tháng 11 năm 1970, “Phi Tuần Tây Tiến” đã

hạ cánh đúng giờ TOT trong một khung cảnh trang nghiêm và thân mật. PleiKu như cũng chiều theo lòng người, vì vào mùa này, Tây Nguyên rất hiếm thấy một cảnh trời quang mây tạnh như sáng hôm nay.

Sau này chúng tôi được biết là chính Thiếu Tá Định là người đã bấm lá số tử-vi chọn ngày và giờ đáp cho toán nhân viên đầu tiên của phi đoàn lên đảo nhậm PleiKu. Tuy không thể so sánh với những bậc tiền bối được chân truyền về môn “Thái Ất Thần Kinh” như Nguyễn Bình Khiêm hoặc La Sơn Phu Tử Nguyễn Thiệp, nhưng ông cũng là một cao thủ về môn “độn số”, và có một sự hiểu biết sâu rộng về môn học đã thất

truyền này. Điều bất ngờ và thú vị nhất đối với tôi là khi Thiếu Tá Định và Trung Tá Bá đến trước mặt tôi nâng cao ly rượu và nói:

-”Chúc mừng chú rể mới của Phi Đoàn Thái Dương 530. Lần sau nhớ dẫn cô dâu lên trình diện anh em đó nghe.”

Tôi với ông Định vốn đã quen nhau qua thơ văn từ trước, nhưng hôm nay tôi phải giữ đúng lễ nghi quân cách với ông sếp mới này. Tôi đứng nghiêm nói:

-”Xin tuân lệnh Thiếu Tá.” Ông Bá Chủ tươi cười nói:

-”Tuy được tin trễ nhưng Không Đoàn cũng có món quà nhỏ gửi cô dâu và chú rể. Đây là tờ sự vụ lệnh 15 ngày phép. Tôi đã cắt một phi vụ liên lạc PleiKu - SàiGòn bằng U17 đưa chú về SàiGòn sáng nay.”

Nghe ông nói tôi cảm động đến sững sờ, không phải vì 15 ngày phép, mà là cử chỉ chăm sóc kín đáo, thân mật, và tế nhị của một vị chỉ huy đối với thuộc cấp. Tôi liếc nhìn qua Lê Thanh Hồng Vân, thấy anh nhìn tôi nheo mắt cười rồi ngửa cổ uống cạn ly rượu...

Kể từ ngày Không Đoàn 72CT được thành lập với những đơn vị căn bản như Quan Sát, Trục Thăng, khu Trục và Kỹ Thuật đủ để đáp ứng cho những nhu cầu yểm trợ cho các đơn vị hành quân trên chiến trường Quân khu 2, thì Phi Trường Cù Hanh nhận nhiệm hấn lên. PleiKu vui mừng hơn hờ đón nhận “anh hùng hào kiệt” các nơi đổ về. Từ những con “chiến mã bất kham” đã từng tung hoành ngang dọc trên bầu trời của khắp 4 vùng chiến thuật, đến những khuôn mặt thư sinh non trẻ với ánh mắt và nụ cười bỡ ngỡ, bước chân ngập ngừng đi theo với dòng sinh mệnh của dân tộc. Nhưng dù ở vị thế nào đi chăng nữa thì tất cả đều gánh trên vai một trách nhiệm nặng nề chung của những người trai thời loạn... Bầu trời PleiKu ngày đêm vang dội những tiếng gầm rú của phi cơ các loại qua những phi vụ hành quân và huấn luyện. Nhưng theo với đà tăng trưởng của đơn vị thì nhịp độ pháo kích của địch vào

phi trường cũng tăng theo...

...Một buổi sáng sau khi giải trình phi vụ “xác định hành quân phi tuần phó” cho trung Úy Hai xong, tôi rủ anh về câu lạc bộ để ăn sáng. Khi đi ngang qua trạm tiếp liên tôi thấy 2 người lính đang ỉ ạch vác hai chiếc ba-lô trên vai. Thấy chúng tôi đi tới, hai người vội để ba-lô xuống rồi đứng nghiêm chào. Nhìn bộ quân phục và đôi giày mới toanh chưa mòn gót của các anh, chúng tôi biết là hai người vừa tốt nghiệp từ một khóa

Đại Úy Nguyễn Văn Minh, Phi Đoàn 514.

huấn luyện nào đó và được chuyển lên đây. Chúng tôi vui vẻ hỏi thăm các anh và đề nghị khiêng phụ hai anh gói hành trang đầu đời của người lính về cư xá.

Đang đi trên đường thì một tiếng rít xé gió vụt qua đầu chúng tôi, rồi một tiếng nổ bùng lên từ cuối phi đạo. Cả bốn chúng tôi đều quăng ba-lô xuống đất rồi lăn mình theo lề đường. Hai người bạn trẻ nhảy vào một cái hố bên cạnh. Tôi và Hai tiếp tục lăn xuống cuối thung lũng. Một tiếng nổ thứ hai dội lên, tôi thấy lồng ngực mình như bị bung ra. Tôi vòng tay ôm lấy đầu để che đỡ. Sỏi đất rào rào rớt xuống phủ lên đầu tôi. Tôi cảm thấy gáy mình như có những mảnh bùn ướt bám vào. Sờ lên tôi thấy tay mình bê bết máu. Tôi hoảng hồn tưởng mình bị thương, nhưng sau khi kiểm soát lại tay chân

mình mảy thấy không có gì tôi mới yên tâm nằm im chờ đợi. Khi nghe thấy tiếng Trục Thăng và Khu Trục vùn vũ trên bầu trời chúng tôi lồm cồm đứng dậy...

Một cảnh tượng kinh hoàng hiện ra trước mắt tôi và Hai. Chiếc hố tránh pháo kích giờ đây đã trở thành chiếc bẫy của tử thần, lãnh nguyên một trái hỏa tiễn 122 ly cày tung sỏi đất. Hai người bạn trẻ vừa cùng chúng tôi sánh bước trên đường giờ đây đã biến mất. Nhìn vào lòng hố chúng tôi chỉ thấy 4 chiếc giày nhà binh lẫn lộn máu với mớ thịt vụn nhầy nhụa... Tôi và Hai đứng chết trân như trời trồng nhìn nhau mà không nói lên được lời nào. Một cảm giác rờn rợn chạy luôn qua cơ thể khi một ý nghĩ thoáng hiện ra trong đầu tôi rằng nếu chiếc hố đủ chỗ cho 4 người...

Tuy đã nhiều lần nằm hứng chịu những trận pháo kích, và cất cánh dưới làn mưa pháo của địch, nhưng chưa lần nào tôi thấy khủng khiếp như lần này khi đối diện trước cái chết của hai người lính trẻ vừa nhập cuộc chưa được dịp thi thố tài năng đã vội vã ra đi... Trong cuộc chiến có nhiều những cái chết khác nhau, nhưng cái chết nào của người lính cũng là một biểu tượng của sự hy sinh và bảo vệ... Máu của hai người lính trẻ vừa đổ ra để cho đồng đội của các anh và vùng đất bất hạnh này được bình an trong lửa đạn... Xin được một lần đứng nghiêm giờ tay chào vĩnh biệt các anh.

...Chiều nay ở một nơi nào đó trên vùng của đất quê hương, trong bữa cơm chiều gia đình, sẽ có những khuôn mặt bàng hoàng cùng những tia mắt lạc thần của người thân các anh khi nghe tin chiến sự... Và đêm về cũng sẽ có những tiếng thôn thức thảm lặng của con tim rung lên theo với hạt mưa rơi... Tiếng thôn thức thảm lặng mà nghe vang dội cả một bầu trời thương tiếc...

(Còn tiếp)